

[Bomholt.]

sig i deres Organisation og dermed i Arbejdsgiverforeningen, eller ogsaa saa man sig nødt til at afbryde Forretningsforbindelsen med dem, ja, saa hjalp det, det slog ikke fejl i et eneste Tilfælde, hvor han havde anvendt dette Middel. Og han havde ikke indskrænket sig til sin egen By alene. Paa sin Organisation, Dansk Provins-Bogtrykkerforenings, Vegne havde han flere Gange været ude paa Agitationsrejser, og som Regel havde han saa paa Forhaand forlangt, at de Kolleger, han kom til, at de skulde have Rede paa — noget, som i Regelen ikke er saa vanskeligt i en Provinsby —, hvilke Forbindelser de udenforstaaende Bogtrykkere havde blandt Dansk Arbejdsgiverforenings Medlemmer. Ganske vist trykkede Kollegerne sig i Regelen ved det. Der har været en ganske mærkkelig Frygt for at anvende Anm. 2. Men naar han fik Rede paa det, var det heller ikke indenfor hans egen By i et eneste Tilfælde slaaet fejl for ham, naar han havde henvendt sig til vedkommende udenforstaaende Bogtrykkers Kunder blandt Arbejdsgiverforeningens Medlemmer, men det har altid ført til, at den vedkommende er blevet indmeldt i sin Organisation. Der laa heri et meget stærkt Vaaben mod de udenforstaaende Arbejdsgivere, og han vilde opfordre til at bruge det langt mere, end Tilfældet har været hidtil.“

Ja, Anm. 2 er ikke antikveret, den bruges med fuld Kraft af Venstres førende Mænd. Jeg kan saaledes oplyse, at der afholdtes et Møde i Helsingfors af Arbejdsgivere nu i Sommer, og her udtalte Næstformanden i Dansk Arbejdsgiverforening, Hr. Einar Jørgensen, følgende:

„I Danmark findes ligeledes en Bestemmelse om, at ethvert Medlem af Arbejdsgiverforeningen bare bør anvende Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen som Leverandører. Man har i Danmark søgt at gøre dette til en Æressag, men i vide Kredse mener man, at det burde være obligatorisk.“

Det ærede Medlem Hr. Slesbager er jo ikke ubekendt med slige Fremgangsmaader, idet hans Partifæller i Aalbæk Andelsmejeri for et Aars Tid siden gennemførte en enestaaende Vedtagelse. Andels haverne vedtog at udelukke fra Mejeriet alle de Mennesker, der i Fremtiden fik Jord efter Ekspropriationsparagraffen. Disse Landmænd har altsaa haft stor Tro til, at denne Paragraf nok skulde blive vedtaget.

Jeg kunde ønske at vide, hvorledes det ærede Medlem stiller sig til dette Forhold, der aabenbart er et Resultat af det ærede Medlems Agitation. Hvorfor drager i øvrigt ikke det ærede Medlem Hr. Julin, Manden med den redelige Samvittighed, til Felts mod disse Arbejdsgiverinstitutioner og Lovparagraffer i Stedet for bestandig at vende sig mod de smaa i Samfundet, mod Arbejderne? Jeg tror, der er visse Kapitler i en vis Bog, der endnu en Gang skal læses med Omtanke.

Til Slut vil jeg sige, at Byraadsvedtagelsen fra Esbjerg indeholder en Protest mod Tugthusloven, og hvis det ærede Medlem Hr. Slesbager vil gaa med til en Ophevelse af denne urimelige Lov, vil ogsaa jeg medvirke til, at Byraadets Bestemmelse sløjfes.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. C. A. Larsen: Det ærede Medlem Hr. Bomholt var i sit Foredrag inde paa Lærlingeforholdene og krævede en snarlig Ændring af Lærlingeloven. I sin Redegørelse og i sin Kritik af disse Forhold omtalte det ærede Medlem, at der var mange Lærlinge, som maatte arbejde ca. 10 Timer om Dagen og mere. Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at i den nugældende Lærlingelov er der Bestemmelser om Lærlingens Arbejdstid og Arbejde. Han maa ikke arbejde længere end de voksne Arbejdere i samme Fag, og det er jo i alle Fag vedtaget, at der arbejdes 8 Timer. Lærlinge maa bruges til Tilrettelægning og Optræning en halv Time hver Dag. Det er ligegyldigt, hvilke Ændringer man faar i Lærlingeloven, naar de ikke bliver overholdt. Hvis det ærede Medlem er klar over saadanne Forhold, kan han gøre Anmeldelse om dem, da det er ulovligt, at der arbejdes 11 Timer eller mere.

Det ærede Medlem omtalte derefter de 2 000 Lærlingekontrakter i Handelsfaget — jeg har ogsaa læst den paagældende Artikel — og de 14 000 Lærlinge, der er indmeldt paa Handelsskoler. I Lærlingeloven er det klart fastsat, at enhver, som holder Lærling, under Straf er forpligtet til at oprette en Lærlingekontrakt, og dersom det ærede Medlem kender Forhold, hvor Kontrakter ikke er oprettet, kan han faa vedkommende Principaler mulktet. Selv om vi paa mange Omraader muligvis trænger til Ændringer i Lærlingeloven, mener jeg, at det, det